

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 14 [2430].

ВІТРОК, 31 СІЧНЯ 1978 року

Газета виходить з 1939 року.
Ціна 2 коп.

Контрольний екземпляр

Впевнений крок п'ятирічки

ЦСУ СРСР повідомило про підсумки виконання Державного плану розвитку народного господарства СРСР у 1977 році.

Трудаці Радянського Союзу, говориться в повідомленні, відносячи в життя історичні рішення XXV з'їзду КПРС, ознаменували 60-річчя Великого Жовтня і прийняття нової Конституції СРСР дальшими успіхами в економічному і соціальному розвитку країни. На основі широко розгорнутого соціалістичного змагання в 1977 році забезпечено зростання масштабів і ефективності суспільного виробництва. Послідовно виконувалась програма підвищення матеріального і культурного рівня життя народу.

Продукція промисловості зросла порівняно з 1976 роком на 30 мільярдів карбованців і досягла 562 мільярдів карбованців. Продукція сільського господарства в 1977 році становила 123,6 мільярда карбованців, що майже на 9 процентів більше від середньорічного виробництва в дев'ять п'ятирічок. У народному господарстві введено в дію основні фонди загальною вартістю близько 110 мільярдів карбованців.

(ТАРС).

ПЕРША КОЛОНКА

ПОКЛИКАННЯ— НОВАТОР

«Увагу і зусилля членів науково-технічних товариств необхідно зосередити на розв'язанні корінних проблем технічного вдосконалення та інтенсифікації виробництва, на розробці і впровадженні високопродуктивних засобів механізації та автоматизації, прогресивної технології, наукової організації праці і виробництва», — сказано у привітанні ЦК КПРС У Всесоюзному з'їзді науково-технічних товариств, що відбувся цими днями. А в пам'яті ще свіжі враження від роботи листопадового (1977 р.) Пленуму ЦК Компартії України, на якому говорилося про необхідність ширше залучати молодь до науково-технічної творчості.

Рационалізатор... Це і покликання, і друга професія. Рационалізаторство — це можливість перевірити себе на ділі, стати на вищий щабель професійної майстерності, покласти свою цеглину в будівлю технічного прогресу рідного підприємства.

Участь у рационалізаторстві — це моральний обов'язок кожного грамотного молодого робітника, не кажучи вже про інженера. Недарма ж у соціалістичних зобов'язаннях комсомольсько-молодіжних колективів обов'язково читаємо такий пункт: «Впровадити у виробництво стільки-то рационалізаторських пропозицій з таким-то економічним ефектом». Десятками тисяч карбованців економії, високими процентами підвищення продуктивності праці і якості продукції вимірюється ефект технічної творчості комсомольсько-молодіжних бригад кіровоградських заводів «Червона зірка» і тракторних гідроагрегатів, Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР, Олександрівського електромеханічного заводу.

За кілька хвилин ходи від того ж електромеханічного знаходиться інше підприємство — Олександрівський авторемонтний завод. Тут теж є свої прославлені рационалізатори, цінні для заводу люди. Але молоді серед них — одиниці. Думку про те, що на авторемонтному не існує технологічних проблем, відразу ж відкинемо. Проблем вистачає (причому дуже гострих), та розв'язуються вони зусиллями лише досвідчених рационалізаторів, людей бугаєвих. А молодих не помічають.

Авторемзавод — не єдине підприємство, де «друга професія робітника» не дістала серед молоді популярності. Справа не в тому, що юнакам і дівчатам бракує фантазії, технічної грамотності. Просто не кожен завод чи фабрика може похвалитися школою молодих рационалізаторів, ефективним наставництвом досвідчених новаторів над початківцями.

Розвиток НТМ безпосередньо пов'язаний з роботою комітетів комсомолу, комсомольських активістів. Останнім часом виникла така форма змагання рационалізаторів, як конкурс на кращу молодіжну рацпропозицію. Конкурс — не самоціль. У цьому змаганні мають виявитись нові імена, нові едісони, творча думка яких добре послужить підприємству. І комітет повинен бути не пасивним споглядачем, що оголошує умови і підбиває підсумки, не просто арбітром, а активним шукачем, що відбирає з робітничого середовища таланти.

Мало знати. Треба вчити, заохочувати, пропагувати досвід. Комітетам комсомолу не обійтися без тісного контакту з радами ВТВР, з адміністрацією. Тоді молодих рационалізаторів обов'язково помітять, коли комсомольські активісти будуть у цьому зацікавлені.

Павло КАРПЕНКО — один із кращих робітників координатно-розточувальної ділянки Олександрівського електромеханічного заводу. Він має високий професійний розряд, особисто клеймо надає йому право відправляти продукцію замовнику, минувши відділ технічного контролю.

Фото А. ДОНЧЕНКА.

60-річчю комсомолу — гідну зустріч!

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

комсомольсько-молодіжного колективу молочнотоварної ферми Несватківського відділка Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району

Здобувши в ювілейному році перемогу в соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів дояроч області, ми цього року будемо боротися за підтвердження звання кращого серед колективів молочнотоварних ферм. А тому, підтримуючи почин колег із Гайворонського району, — цього року вийти на рубіж 1979-го по продажу молока державі, ділом відповідаючи на Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, ми вирішили одностайно:

— середньорічний надій молока від корови довести до 3520 кілограмів;

— добитися стопроцентного збереження молока;

— точно дотримувати всіх зооветеринарних вимог і правил догляду за тваринами, розпорядку дня й раціону годівлі, чистоти на робочому місці, відправляти молоко

державі тільки першосортним при базисній жирності;

— постійно підвищувати свій фаховий рівень;

— застосовувати передові методи праці і вдосконалювати свою професійну майстерність;

— до дня відкриття XVIII з'їзду ВЛКСМ надіти від корови в середньому 1500 кілограмів молока;

— до 60-річчя ВЛКСМ виконати свої соціалістичні зобов'язання.

Підсумки соціалістичного змагання підбиватимемо щокварталу, щомісяця, щокварталу, за перше півріччя і за рік.

Викликаємо на трудове суперництво колектив молочнотоварної ферми № 1 колгоспу «Прогрес».

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГОВОРЕНО І ПРИЙНЯТО НА ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРАХ КОЛЕКТИВУ ФЕРМИ.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

комсомольсько-молодіжного екіпажу екскаватора ШРС-280 № 10 вуглерозрізу «Морозівський» (бригадир В. Бакун, групкомсорг В. Яковлев) на 1978 рік

«60-річчю Великого Жовтня — 60 ударних тижнів!» — під таким девізом працював наш колектив у минулому, ювілейному році. Змагання увінчалось успіхом: до 7 жовтня дня прийняття нової Конституції СРСР ми виконали план двох років п'ятирічки.

Ще напруженішим буде 1978-й, рік 60-річчя Ленінського комсомолу, рік XVIII з'їзду ВЛКСМ і XXIII з'їзду ЛКСМ України. Наш колектив активно використовує нові резерви підвищення ефективності і якості роботи. На це мобілізує Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, обговоривши його на зборах, знайшовши свої можливості, наш комсомольсько-молодіжний екіпаж бере такі соціалістичні зобов'язання:

— план трьох років п'ятирічки виконати до 7 жовтня — першої річниці Конституції СРСР, видати понад завдання 4 тисячі тонн вугілля;

— впровадити у виробництво 6 рационалізаторських пропозицій з економічним ефектом 2 тисячі карбованців;

— знизити втрати вугілля і його зольність проти норми на 0,1 процента;

— чотирьом членам колективу оволодіти суміжними спеціальностями;

— зекономити 500 кілограмів палива та мастильних матеріалів;

— постійно підвищувати свій професійний і політичний рівень у школі комуністичної праці;

— не допускати порушень трудової і громадської дисципліни;

— працювати під девізом «Жодного відстаючого поруч!»;

— підтвердити у змаганні звання колективу комуністичної праці;

— брати активну участь у громадському житті колективу, видобувної ділянки і вуглерозрізу.

Викликаємо на соціалістичне змагання колектив комсомольсько-молодіжного екіпажу екскаватора ШРС № 9.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГОВОРЕНО І ПРИЙНЯТО НА ЗБОРАХ КОЛЕКТИВУ.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ
ТЕЛЕТАЙП

ПОЧАТОК— ВІД ДОСВІДУ

Відбувся перший після звітно-виборної кампанії семінар секретарів первинних комсомольських організацій нашого району. Відкрив його перший секретар райкому комсомолу Андрій Сіларенко.

Програма навчання комсомольських ватажків була побудована на основі вимог листопадового (1977 р.) Пленуму ЦК Компартії України та виступу на цьому Пленумі першого секретаря ЦК Компартії України В. В. Щербинського. Робота семінару почалась з виступу завідувача організаційним відділом райкому партії В. В. Затики «Про деякі питання дальшого поліпшення роботи комсомольських організацій району у світлі вимог листопадового (1977 р.) Пленуму ЦК Компартії України».

Учасники семінару дізналися про досвід роботи кращих комсомольських організацій, про практику з різних питань внутрішнього життя в них. Так, секретар парткому Капітанівського цукрокомбінату І. С. Бондаренко розповів про комплексний підхід до підвищення суспільно-політичної і трудової активності комсомольців і молоді комбінату. На питаннях формування, виховання і навчання виборного активу первинної комсомольської організації загострив увагу присутніх секретар комітету комсомолу цього ж комбінату Віктор Галун.

Семінар пройшов на базі Капітанівського цукрокомбінату. Господарі поділовому підготувалися до цієї події. Комсомольські ватажки мали змогу ознайомитися з досвідом роботи виборного активу та комсомольсько-молодіжних колективів комбінату.

В. ЧЕРНУХА,
інструктор Новомиргородського райкому комсомолу

О АЛЛО, ГОВОРІТЬ КОРПУНКТ

У середній школі № 13 м. Олександрії створено штаб експедиції «Моя Батьківщина — СРСР». Штаб об'єднує 12 екскурсійних загонів, що діють за маршрутами: «М'я Ленін» — на прапорі комсомолу, «В буднях великих будов», «У бою відстоїли Вітчизну свою», «В боротьбі за народну справу».

29 жовтня минулого року почали роботу експедиції «Пошук — 60 комсомольських літ».

Є. ЮР'ЄВА,
керівник штабу експедиції «Моя Батьківщина — СРСР».

Я КІЛЬКИ в пресі з'явилися матеріали грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, десятки політінформаторів, агітаторів кіровоградського заводу сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка» розпочали їх роз'яснення в колективах змін, цехів, бригад. Вони підкреслювали, що основне завдання машинобудівників двічі орденного підприємства — не лише виконання, а й перевиконання встановленого на 1978 рік плану, зав'язували жваву розмову про один з головних резервів прискорення розвитку економіки — бережливе, раціональне використання всього, що ми маємо, що виробляє народне господарство.

— А що можемо ми сказати у відповідь на рішення Пленуму ЦК? — звернувся до своїх товаришів бригадир комсомольсько-молодіжної бригади різальників металу ковальсько-пресового цеху Леонід Артеменко.

— Постараємось план перевиконати, — відповів хлопці. — Але ж цього замало. Економіти метал треба. — ось що головне!

З цією думкою погодилися всі. Хтось запропонував прийняти конкретне зобов'язання. Ось тут і почалися спори. Кожен пропонував свою цифру. Але коли справа доходила до об'єднання, наставала мовчанка. Тоді-то й вирішили звернутися за порадою до інженерів та економістів. Начальник бюро організації праці і заробітної плати І. Бабін, заступник начальника цеху по технічній частині В. Дегтяр, заступник начальника групи по розробці металу М. Купицька та інші спеціалісти допомогли молодим робітникам проаналізувати свої можливості, визначити канали економії металопрокату. І бригада намітила рубіж: заощадити до квітня ВЛКСМ п'ятдесят тонн металу — 75 машинокомплектів!

Якою гордістю світилися очі у молодих металістів, коли в одному з номерів багатотиражної газети вони прочитали повідомлення про те, що партійний комітет заводу схвалив і підтримав їх ініціативу, зобов'язав партійні, профспівомовні і комсомольські організації цехів та відділів обговорити її і рекомендувати взяти підписи зобов'язання по економії металу, електроенергії, палива та інших видів матеріальних ресурсів.

Ініціатива невеличкого комсомольсько-молодіжного колективу і спеціальна постанова по цій партійного комітету великого підприємства. Випадковість? Везіння? Ні.

У новій Конституції СРСР записано, що ВЛКСМ, а значить первинні комсомольські організації, комсомольсько-молодіжні колективи мають право брати участь у вирішенні багатьох державних питань, в тому числі господарських. Шістьдесятирічна історія нашої держави показала, що Ленінський комсомол, наша радянська молодь безмежно віддана своєму народові і в ім'я його щастя готова на безприкладні бойові і трудові подвиги. Партія завжди вірила в революційний ентузіазм робітничо-селянської молоді і посилала молодих комуністів та комсомольців на найвідповідальніші ділянки бойової і мирної роботи. Нова Конституція СРСР законодавчо закріпила такі широкі права комсомолу.

МОЛОДІ трудівники нашої рідної Кіровоградщини, як і вся радянська молодь, з великою радістю вітали рішення Жовтневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, сьомої сесії Верховної Ради СРСР. З гордістю і піднесенням слухали вони, читали і вивчали доповідь товариша Л. І. Брежнєва «Про проект Конституції (Основного Закону) Союзу Радянських Соціалістичних Республік і підсумки його всенародного обговорення». Ще сильніше забили джерела творчої іні-

ЗА РЯДКОМ КОНСТИТУЦІЇ СРСР

«Професійні спілки, Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді, кооперативи та інші громадські організації відповідно до своїх статутних завдань беруть участь в управлінні державними і громадськими справами, у вирішенні політичних, господарських і соціально-культурних питань.

Стаття 7 Конституції СРСР».

ПРАВО НА ІНІЦІАТИВУ, ПОШУК, ДЕРЗАННЯ

ціативу молодих зодчих десятиї п'ятирічки. Кожен почини, кожне трудове звершення спрямоване тільки вперед, тільки на те, щоб випередити час і підняти ще вище ефективність і якість роботи.

Саме з цією метою комітет комсомолу та первинна організація Всесоюзного товариства винахідників і рационалізаторів Олександрійського автозаводського підприємства № 10002 створили творчу комплексну комсомольсько-молодіжну бригаду на чолі з Л. Холодом. Члени бригади, крім особистої участі в рационалізаторській роботі, надають ділову допомогу всім молодим новаторам виробництва в розробленні, оформленні і запровадженні пропозицій. Це сприяло зростанню ролі рационалізаторів — інші їх уже косять шістьдесят. В квітневому році творча бригада запропонує 32 пропозиції з економічним ефектом 30 тисяч карбованців. Ще інші зобов'язалися у молодих новаторів на цей рік.

По-ударному трудиться комсомольсько-молодіжна зміна імені Павла Корчагіна в Знам'янському вагонному депо. Молоді залізничники під керівництвом свого наставника, начальника зміни комуніста І. І. Незвирного щомісяця перевищують завдання. Їх девіз: трудитись по-корчагінському! Ідути оброблені швидкісним методом поїзди, дзвенять на стиках колеса відмінно поладжених вагонів, в їх освітлених вікнах видно усміхнені обличчя задоволених культурним обслуговуванням пасажирів. І як же не помітити в такому ставленні до праці, до своїх громадських обов'язків зв'язок корчагінського часу з героїчним сьогоденням!

Наче пам'ять про змучену, сполохану долю людини, дійшла до нас з глибини віків поговорка: «Моя хата скраю — нічого не знаю». Натомість прийшли прості, але гарячі слова: «Мені до всього діло!» Коли молоді комбайнери з колгоспу «Перше травня» Петрівського району Віктор Миколенко і Григорій Карабінко успішно виконали зобов'язання по намолоту зерна і одержали поздравочку телеграму від лютчика-космонавта СРСР двічі Героя Радянського Союзу Петра Клімука, вони могли виключити дивгун свого могутнього «Колоса», дати і йому і собі перерозрахунок після напружених днів і безсонних ночей. Але поряд, в колгоспі «Україна», стояли, схиливши важке колосся, хліба. І хлісці не виключили дивгуна, а дозаявивши бачи пильним, поїхали допомагати сусідам. Вони обрали найважчу ділянку, де пшениця, покручені вітром, безсилно припала до самої землі. Механізатори робили майже неможливе — намолочували на цій ділянці по п'ятсот центнерів зерна на добу. І ось підсумок — Віктор і Григорій видали з бункера 14,6 тисячі центнерів хліба, посівши перше місце серед молодих жінок області.

В цьому факті, як сонце в краплині протезу, відбиваються найчудовіші риси нашого, радянського способу життя: активна життєва позиція громадянина, колективізм, відповідальність за всенародну справу, готовність до подвигу в ім'я побудови комунізму.

ЩО НЕ ДЕНЬ — на неозорій ниві комсомольської дії спалахують нові вогники молодіжних ініціатив. Члени комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню цукрових буряків з колгоспу імені Котовського Добропільського району, очолюваної Надією Сидорчук, вирішили в зимовий період опанувати професію механізатора, щоб влітку обробляти просапні культури без затрат ручної праці. Комсомольсько-молодіжна механізована ланка Валентини Боровик з колгоспу імені Леніна Новоархангельського району оголосила третій рік п'ятирічки роком ударної праці і дала слово зібрати 70-центнерний урожай качанистої на стогектарній площі.

Комсомольсько-молодіжний колектив тракторної бригади колгоспу «Родина» Ульяновського району, де групкомсоргом молодий комуніст Валерій Желудков, виступив з ініціативою широкі розгорнути соціалістичне змагання за високопродуктивне використання техніки протягом всього амортизаційного періоду. Доярки другої молочнотоварної ферми колгоспу «Перше травня» Маловисільського району, де групкомсоргом депутат обласної Ради народних депутатів Валентина Мажик, в ювілейному році одержали по 3669 кілограмів молока, що на 619 кілограмів більше зваженого зобов'язання. План трьох років п'ятирічки вони зобов'язалися виконати до Дня Конституції СРСР. Комсомольці Крипичуватської середньої школи Устинівського району кинули клич: «Тваринницьким фермам — нашу турботу!». Вони взяли на себе першим кутком тваринницької ферми, зобов'язалися виростити гідропонним способом і передати на ферму кілограмів зефіру.

«Ми по праву можемо пишатися тим, — відзначав на листопадовому (1977 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш В. В. Шербицький, — що в ході всенародної боротьби за соціалізм і комунізм сформувались покоління людей, для яких самовіддана праця на благо Батьківщини є найпершим обов'язком, дійсно справою честі».

Кращі трудові традиції нашого народу знаходять гідне продовження і розвиток в ділах молоді. Комуністична партія, Ленінський комсомол повсякчасно дбають про марксистсько-ленінське загартування кожного юнака і дівчини, про створення найкращих умов для підвищення рівня їх освіченості і культури, глибокого оволодіння сбраною професією. Перед молодими представниками робітничого класу і колгоспного селянства широко розкритий простір для вияву їх творчої ініціативи, пошуків і дерзання. Це гарантує їм Основний Закон нашої держави.

І молодь з гарячою вдячністю відповідає за це партії і народу. Готуючи гідну зустріч XVIII з'їзду комсомолу, 60-річчю ВЛКСМ, юнаки і дівчата Кіровоградщини радіють Батьківщині все новими і новими звершеннями.

А. КРЯТЕНКО,
інструктор відділу пропаганди і агітації
обкому Компартії України.

Комсомольсь Василь Якимов працює завідуючим фельдшерсько-акушерським пунктом села Куцівки Новгородківського району. Його часто можна бачити серед молоді в сільському клубі, серед робітників радгоспу «Третій вішальний», де комсомольський пропагандист виступає з лекціями та бесідами. На цьому фото, знятому в момент, коли В. ЯКИМОВ посідає на чергову лекцію по роз'ясненню завдань, що викладаються з листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи».

Фото В. ЗАНІЗДРИ.

ПЕРЕМОЖЦІ КОНКУРСУ — ЮНІ ХУДОЖНИКИ

Більш як сто вихованців середніх шкіл країни стали переможцями конкурсу на кращу навчальну роботу ювілейного, 1977 року. Їх імена назвало журі, яке очолює віце-президент Академії мистецтв СРСР народний художник СРСР Ф. П. Решетников.

У Ленінград надіслали свої картини, малюнки,

акварелі, скульптурні композиції юні художники з Москви, Києва, Кишинєва, Риги, Каунаса. Великому Жовтню, героїці шістьдесяти переможних років Радянської влади, образів нашого сучасника було присвячено більшість з чотирьохсот поданих на конкурс робіт.

(Кор. ТАРС).

● Йде Всесоюзний місячник оборонно-масової роботи, присвячений 60-річчю Збройних Сил СРСР

ЗАКЛИЧНЕ СЛОВО ВЕТЕРАНА

У Світловодській міській заочній середній школі велику увагу приділяють військово-патріотичному вихованню молоді. Тут систематично проводять тематичні вечори, присвячені Радянським Збройним Силам, зустрічі з учасниками революційних подій, громадянської та Великої Вітчизняної воєн, відмінниками бойової і політичної підготовки, які перебувають у відпустку, з колишніми вихованцями школи, які нині служать в армії і на флоті, ставши офіцерами.

Нещодавно в школі відбувся вечір бойової слави, присвячений 60-річчю Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. На нього запросили колишнього комісара партизанського загону «Народний месник», героя книги П. Павлова і К. Соловйова «У вершиях Дніпра» Петра Даниловича Куркіна та полковника запасу Миколу Яковича Звигляничча, колишнього артилериста.

Затмувавши подіж, слухають юнаки і дівчата спогади П. Д. Куркіна про те, як радянські люди громилі ворога в його тилу, знищуючи живу силу і техніку. Колишній секретар підпільного Андреевського райкому партії, що на Смоленщині, докладно розповідає про бойові дії комсомольців і молоді.

Петро Данилович не тільки піднімає народ на боротьбу проти окупантів, а й сам брав участь у відчайдушних операціях проти карателів.

Гортаючи поштовкі від часу створіння блокоти, П. Д. Куркін перелічував, що зроблено народними месниками: «Висаджено в повітря 20 мостів, знищено 150 автомашин, 300 підвід, 1500 фашистів, пущено під укіс три ешелони з військовою технікою і живою силою ворога...»

Закінчивши розповідь про бойові дії партизанів загону «Народний месник» у складі якого громили гітлерівську нечисть росіяни, українці, білоруси, Петро Данилович звернувся із закликом до молоді палко любити рідну Вітчизну, готувати себе до випробувань, учитися мужності.

2.

Місце комісара на сцені зайняла кремезна людина, на військовому

кітелі якої поблискує понад двадцять бойових орденів і медалей.

...Лейтенант Звигляничч дістав боеве хрещення під Ленінградом. А потім артилерійський полк резерву ставки Верховного Головнокомандувача, в якому служив командиром батареї молодий офіцер, було направлено під Москву. Фашистські генерали, намагаючись будь-якою ціною захопити столицю Радянської держави, кинули сюди добрі дивізії.

По кількох запеклих атаках на день відбували мужні радянські артилеристи, підтримуючи погонь піхотинців дивізії Панфілова, танкістів Катухова і кавалеристів Доватора.

Шляхи-дороги привели Звигляничча на Західний фронт. Тут за здійснення успішної операції командира батареї було нагороджено першим орденом Червоної Зірки, а другий — за участь в Орловсько-Курській битві.

Особливо закарбувалися в пам'яті колишнього артилериста бої на Україні в 1944 році. На той час він уже був командиром артилерійського винищувального дивізіону.

10 квітня шість гармат дивізіону майора Звигляничча зайняли протитанкову оборону поблизу села Войцехівки. Наказ був короткий: «Стояти на смерті!» Із ворожих танків та батальйон піхоти посували на позиції артилеристів. Танки йшли, безперервно стріляючи.

Лавина погню підкочувалася все ближче. — Час починати! — вирішив командир. Дві лівофлангові гармати старшини Гайовика і старшого сержанта Родіонов одночасно відкрили вогонь. Фашистські танки зразу повернули туди, звідки пролунали звуки.

На це й розраховував Звигляничч. Його задум удался: танки підставили свої борта під удар.

З нашої правого флангу загворили гармати. І ворожі танки повернули назад. А потім усе повторилося. Майже впритул до гармат підходили броньовані мотори, все лізли й лізли на позиції ворожій піхотинців. Та артилеристи примушували гітлерівців повернутися на попередні рубежі.

Звигляничч передбачав можливість третьої атаки, а тому наказав начальникові штабу дивізіону капітану Пашечкіну організувати ударну групу для рукопашного бою. Групу очолив командир батареї Бабич, у якого всі гармати вже вийшли з ладу.

І коли почалася третя атака, група капітана Бабича сміливим кидком висунулась на 150 метрів вперед, залягла в окопах. Білці відрізали вогнем з автоматів ворожу піхоту від танків.

З винятковою стійкістю і мужністю билася артилеристів. Фашистські танки не пройшли.

Цей вечір став справжнім уроком мужності для юнаків і дівчат, які були присутні на ньому. Особливо пам'ятний він буде для хлопців, які незабаром змінять цивільний одяг на військовий, ставши під опані бойовою славою знамені Збройних Сил Країни Рад. Серед них — Анастасій Коваленко, Сергій Гончар, Анастасій Винищенко та інші нинішні вихованці нашої школи.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
секретар партійної організації
Світловодської міської заочної середньої школи.

ЛЕНИН

Завещали отцы сынам:
«Передайте по поколениям
Имя, нужное всем временам,
Очень просто звучащее —
Ленин.
Путеводной звездой во мгле,
Маяком высоких стремлений —
Имя, нужное всей земле,
Очень просто звучащее —
Ленин!»

Владимир ЛАВРОВ.

СВЕТЛЫЙ ДЕНЬ

Мне день предстал
Лучисто-белым:
Кругом снега, снега, снега...
В лесу — заснеженные ели,
На поле — белые стога.
И, кажется, родное поле,
Посадки, первый санный след —
Все это снежное приволье
Не видел я десятки лет.
Иду, иду по снежным долам,
По бесконечной белизне.
И светлый день, такой веселый
Струится радостью во мне.

Алексей НЕКРАСА.

ПРИДБАЙ ЦЮ КНИГУ

СКАРБНИЦЯ МУДРОСТІ

Діяльність великих учителів пролетаріату Карла Маркса і Фрідріха Енгельса мала величезне значення для всесвітньої історії. Їхні твори стали супутниками життя для багатьох поколінь революціонерів усіх країн світу. Крилаті вислови геніальних основоположників наукового комунізму звучать у нашій душі всіма мовами землі.

Про все це детально розповідає в книзі «У світі крилатих слів» В. В. Коптілова. А видало книгу республіканське видавництво дитячої літератури «Веселка».

Автор дає докладне тлумачення історії походження висловів «Привид комунізму», «Пролетарі всіх країн, єднайтеся!», «Пролетарям нічого втрачати, крім своїх канданів», «Повернути назад колесо історії», «Револьюції — локомотиви історії», «Родимі плями капіталізму», «Маріонетковий уряд», що належать Марксу і Енгельсу.

«Штурмувати небо». В наші дні ці слова часто вживають для характеристики подвигів радянських космонавтів. Але вони стали крилатими давно. Їх автор, Карл Маркс, писав 1871 року в одному з листів про борців Паризької комуні, що вони «готові штурмувати небо». Так образною фразою він підкреслював відвагу комуністів.

А ось знамениті ленінські вислови: «Не догма, а керівництво до дії», «Розум, честь і совість нашої епохи», «Краще менше, та краще», «Великий почин», «Профспілки — школа комунізму», «Комунізм є Радянська влада плюс електрифікація всієї країни».

Книгу «У світі крилатих слів» художньо оформив О. М. Шоломів, вона має алфавітний покажчик афоризмів і передмову. Це друге, доповнене й виправлене видання, розраховане на дітей середнього й старшого шкільного віку. Написано книгу у формі цікавої художньої розповіді. Вона, безумовно, завоює симпатії й дорослих читачів.

В. ГАВРИЛЕЦЬ.

ЗЕРНА

Проклюнулись зернята в колоску,
Немов у рідному і теплому гніздечку,
А ген хмарина в мить оцю дзвінку
Несе їм пити в голубому глечикку...
Нехай нап'ються радощів земних,
Нехай ростуть, тужазіють щасливо...
Бони з турбот народжені людських,
Щоб людям принести багате жниво.
Для них сьогодні сонечко сія,
І ласка трударя і вітру шуми...
Проклюнулись зернята, як моя
сердечна пісня з молоді думи.

Михайло РОДИНЧЕНКО.

ЗАВЖДИ ГОТОВИЙ!

Злітають угору червоні знамена,
Гуде від напруги туга земля.
Натхненням і працею марить щоденно
Сила моя.

Неначе замерла Красна площа.
Повільно рухаюсь в чіткій строю.
До рідного Леніна гордо й урочо
Думу крилату несую свою.

Іду! І виходжу з Леніним в серці
Поміж ялини ажурні
І стаю в шеренги юних ленінців
Під знамена і сурми.

Світлішає мозок і серце знову
У маршеві б'ється ритмі:
— Товаришу Ленін, я завжди готовий
За справу партії — в битву!

Анатолій КРИМСЬКИЙ.

НА ІНГУЛЬЦІ

Закутий Інгuleць.
Кругом безмовно.
Холодний вітерець
Гуляє скромно.
Пожухлі комиші,
Безлисті верби...
Тут спокій для душі,
Для хворих нервів.
Ходи собі і мрій,
Думки виношуй
Про далі степові,

Людей хороших...
А хочеш — то пробий
У кризі лунку
І зимову закинй
Чутливу вудку.
Мо' кляне окунець
Чи шука мудра...
...Чудовий Інгuleць
У перламутрі

Роман ПОПОВИЧ.

Гості
КіровоградщиниЛИНУТЬ
ЗВУКИ
БАЯНА

Кожен у залі, затамувавши подих, слухав музику, зачарований уявною картиною дорогого кожного куточка нашої рідної землі, яку передавали своєю грою руки баяніста Бориса Попова.

А руки у Бориса золоті. Адже в двадцять чотири роки стати лауреатом Кубка світу на конкурсі баяністів, що відбувся 1974 року у Швеції, вважається далеко не кожному митцеві.

Одного разу, прочитавши в журналі «Музыкальная жизнь» статтю про успіх Попова на Міжнародному конкурсі, учні Олександрійського культурно-освітнього училища послали листа Борисові, в якому прохали його приїхати до них.

Якою ж великою радістю був день першої зустрічі учнів з Б. Поповим у грудні 1976 року в актовому залі училища! Як гаряче плескали присутні за незрівнянну майстерність баяніста! В бесіді, яку він провів другого дня з учнями народного відділу училища та учнями музичної школи, Борис Попов пообіцяв приїхати й наступного року.

І ось нещодавно в актовому залі училища відбулася друга зустріч із прославленим баяністом.

Борис на цей раз виконав ті музичні твори, які просили учні музичної школи та училища підготувати спеціально для цього концерту.

Коли стихли останні акорди, відбулася жвава розмова з молодим музикантом. Борис розповів про свій творчий шлях, про своїх перших учителів — батька Петра Кузьмича, який в чотири роки навчив його грати на баяні, та про О. М. Курмоза і В. І. Дульнева, котрі на все життя прищепили йому любов до музики.

З великою цікавістю присутні слухали розповідь про підготовку програм для конкурсів та про сам хід міжнародного конкурсу в Стокгольмі.

Наприкінці зустрічі директор культосвітнього училища В. С. Карлов вручив прославленому баяністові пам'ятну адресу, а Борис пообіцяв, що зустрічі з учнями-музикантами будуть традиційними, незважаючи на те, що місто Олександрія і місто Ростов-на-Дону, де баяніст працює солістом філармонії і викладачем музично-педагогічного інституту, відділяють сотні кілометрів.

В. БАННИК,
викладач Олександрійського культосвітнього училища.Прем'єра
вистави
аматорів-
лялькарів

Цей колектив зовсім молодий. У січні йому виповнився рік. І все ж за такий короткий час «малюк» зумів сподобатися і дорослим, і дітям. Мова йде про самодільний комсомольсько-молодіжний ляльковий театр Кіровоградського Головного спеціалізованого конструкторського бюро по посівних і комбінованих машинах. Очолює колектив лялькарів-аматорів художник-оформлювач Г. О. Топишкін.

Саме він написав сценарій до казки «Кіт у чоботях», тексти пісень і виготовив декорации. Музика — керівника художньої самодільності ГСКБ по посівних і комбінованих машинах Б. І. Отравенка.

Прем'єра вистави відбулася нещодавно. Щирі, дружні оплески дорослих і маленьких глядачів були не тільки за службовою винагородою, а й високою оцінкою нової роботи самодільних лялькарів.

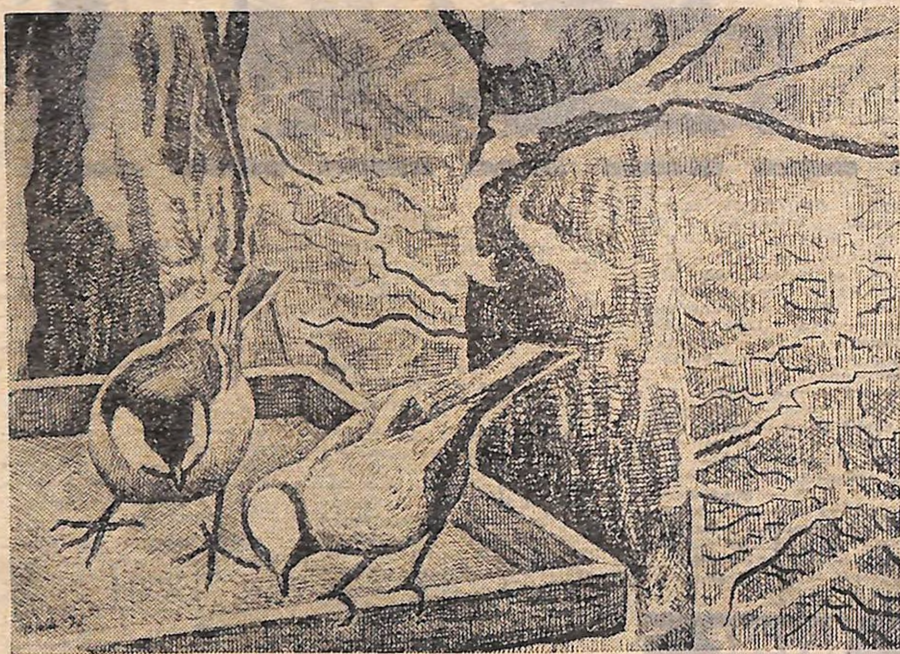
М. НОЖНОВ.

ПРИРОДА І ТИ

Нехитра штука годівниця.
Змайструй її,
не полінись,
Бо важко корм знайти
синиці —
В сніги сади й ліси
вдяглись,
Тепло душі віддай
пташині
І осягни усім еством:
Одна в нас з нею
Батьківщина,
Як щастя й співу
торжество.
Малюнок і текст

В. ШУЛЬГІН.

м. Новомиргород.

ДЕБЮТ В «МК»

ШУМЛИВА
ВІДПУСТКА

ГУМОРЕСКА

На минулому занятті міської літстудії «Сівач» молодий прозаїк Юрій Март прочитав кілька своїх гуморесок. В обговоренні творів початкуючого автора активну участь узяли студійці С. Ярошевська, А. Брагінська, В. Бубир та інші.

На цьому ж занятті актор Кіровоградського театру ляльок Віктор Полянський згодився перекласти оповідання Ю. Марта з російської на українську мову.

— Надто багато шуму, — повторив Петрович голосніше, бо саме в цей момент засвітився зелений вогник світлофора і повз нас промчав цілий потік машин. — Багато шуму. А так — нічого, все добре.

— Чому ж це так? — здивувався я. — В селі..

— А я звідки знаю! — підвищила голос Петрович. — Шумно, і все.

— А ввечері? — голосно заперечив

я. — І ввечері не буває тиші?
— Ввечері — тиша, — теж голосно відповів Петрович. — А ляжеш спати — о третій годині ночі — будь ласка! — вже горляють.
— Приймач у сусіда, — розуміюче кивнув я.
— Та ні, не приймач! — гаркнув Пет-

рович. — А цей, як його...

— Мотоцикліст під вікнами?

— Та ні! Цей... півець у курятнику!

Я співчутливо похитав головою, але продовжував:

— Ну, а вдень що? В полі? Роздолля!

— У полі — техніка! — буркнув Петрович.

Ми підійшли до прохідної, а тут, як завжди, вибійними молотками розбивали асфальт.

— Техніка! Мало того, так ще й ці — як почнуть над головою літати...

— Вертольоти? — перепитав я.

— Та ці, з крильми! — форсував голос Петрович.

— Літаки?

— Ні, — розсердився він. — Оводи... Джимелі! Так і дзичать, так і дзичать,

— Ну, а в лісі? — не здавався я.

— У лісі тихо! — вигукнув Петрович, заходячи за мною до цеху. — Древа шумлять! Бджоли гудуть! Та ще й над головою — тр-р-р! тр-р-р!.. Оці, як їх...

Над нами пролунав різкий дзвінок, і ми разом зиркнули угору.

— Мостові крани, — підказав я машинально. Петрович підозріло подивився на мене.

— Сороки! — сказав він якомога голосніше. — Сороки!

— Ну, а тепер як, після відпустки? — рискнув я спитати через кілька хвилин.

Петрович нахилився до мене і, перекикуючи гуркіт пневматичних молотків, пробасив у саме вухо:

— Тепер відпочиваю! Після всього того, що було — просто відпочиваю.

Юрій МАРТ.

Назустріч гаванському фестивалю

ЮНІСТЬ планети готується до зустрічі XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Рішення про його проведення було ухвалено на початку 1975 року на установчому засіданні Міжнародного підготовчого комітету. Відтоді на підтримку фестивалю виступили союзи молоді соціалістичних країн, комуністичні і прогресивні союзи молоді капіталістичних держав і держав, що розвиваються, організації молодих соціалістів і соціал-демократів, лібералів і радикалів, демокристів та інших політичних течій молоді.

Вперше за всю історію фестивалю руху молоді збереться на свій форум з межами європейського континенту: він відкривається влітку цього року в Гавані, столиці Республіки Куба.

Активно готується до гаванського фестивалю й наша молодь. Діє створений у

країні підготовчий комітет. До нього входять молоді робітники і колгоспники, представники творчої інтелігенції, спортсмени, космонавти, комсомольські активісти, видатні державні і громадські діячі.

У ході підготовки до фестивалю з цікавими й корисними ініціативами виступили багато комсомольських організацій. Це і пропаганда 30-річчя історії фестивалю руху, і теле- та радіовікторини, присвячені життю молоді Куби, і конкурси політичного плаката. Молдавська молодь, наприклад, розбила період підготовки на десять етапів, кожний з яких присвячується одному з минулих всесвітніх фестивалів. Комсомольці Рибницького цементного комбінату символічно зарахували національного героя Куби Ернесто Че Гевару до своєї бригади. Виконуючи за нього норму, вони перека-

зують зароблені гроші до фонду гаванського фестивалю.

Створення міжнародного фонду солідарності — одна з найважливіших передфестивальних кампаній. Фонд складається з відрхувань підготовчих комітетів союзних республік. З ініціативи комсомольських організацій Москви, Ленінграда, України, Узбекистану, Молдавії в переддень Дня радянської молоді в червні 1977 року було проведено Всесоюзний молодіжний суботник. У ньому брало участь понад 50 мільйонів юнаків і дівчат, у тому числі понад 30 мільйонів комсомольців. Зароблені кошти передано до фестивального фонду.

Готуючись до фестивалю, радянська молодь активізувала свою участь у різних міжнародних акціях. У рамках всесвітньої кампанії «Молодь — за антиімперіалістичну солідарність, мир і про-

грес» радянські юнаки і дівчата беруть участь у всесвітніх рухах «Радянська молодь — юному поколінню В'єтнаму», «Радянські піонери — дітям Анголі», «Радянська молодь з тобою, Чилі».

Минулого літа в «Артеку», в Криму, відбувся перший в історії Міжнародний дитячий фестиваль. Це свято, що проходило під девізом «Хай завжди буде сонце!», стало своєрідною прелюдією зустрічі молоді і студентів світу в Гавані.

Значення фестивалю руху важко переоцінити. Взаєморозуміння і солідарність молоді планети сьогодні — це мир і співробітництво завтра. Фестиваль у Гавані, ми сподіваємося, стане повним іскравим втіленням ідеї єдності молоді світу в боротьбі за мир і дружбу між народами.

Ю. ГОРЯЧЕВ,
заступник голови КМО СРСР.
(АПН).

Кіноланограма

На екранах області в лютому йтимуть фільми, зняті радянськими кіностудіями:

«Карпати, Карпати...». Це третя, заключна стрічка кінооповісті «Дума про Ковпака». П'ять років про рейд партизанського з'єднання С. А. Ковпака в Карпати влітку 1943 року.

Компанії кілька разів попадали в оточення. Проти народних месників гітлерівці кидали групи бандерівців, які, видаючи себе за партизанів, знищували села, грабували населення. Але й ворожа провокація не допомогла. Селяни подавали допомогу партизанам, поновлювали їхні загони. В баях з німцями окупантами загинув комісар Руднев. Закінчується фільм зустріччю партизанів на Житомирщині.

Фільм знятий на кіностудії імені О. Довженка відомим режисером-кінооповістником Т. Шевчуком. Роль С. Ковпака виконує К. Степанов. Рудневу — В. Белохвостик.

«Доля». Продовження фільму «Любов земна», знятого за мотивами роману П. Проскуріна «Доля» кіностудією «Мосфільм». У двосерійній новій стрічці діють старі герої — Захар Дерюгин (Є. Матвеев) та його близькі, одностайні, патріотичні і радянські працівники.

Значна частина фільму — воєнні епізоди, в яких розкрито тему «Людина і війна». Для героїв відійшли на задній план честолюбство, хоча й трагічні проблеми. Війну у фільмі показано насамперед як народний людський подвиг. У стрічці, знятою чимало батальних сцен, та воєни не відсували людину, її переживання. Війна у фільмі — моральна міра мужнос-

ти, відданості Батьківщині, готовності віддати за неї життя.

Трагічні події розгорталися в українському селі під час громадянської війни. Екранні події тривають усього три дні. Але їх досить, щоб позитивно розкрити характер і почуття персонажів стрічки. Нам повідали про історію однієї селянської сім'ї. У Гната Бузики було троє синів. Вони росли в опракованих умовах.

На фотозображенні: кадр з фільму «Карпати, Карпати...»

СЕРЕДА

1 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА, 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — «Вірші російських і радянських поетів про зиму у вишкольній школі». 9.25 — Фільм «Батьківська слава». 10.00 — «Куби кінополювання». 10.30 — Док. фільм. 10.55 — «Рідна природа». 11.45 — «Алкоголізм і його лікування». 16.15 — Розповідь про піонерський театр. 17.00 — «Конституція діє, живе, працює». 17.15 — Далі юнаки. «Орієнтир». 18.00 — «Ден, аа ден». (Кіровоград). 18.15 — Концерт радянської пісні. 18.50 — Тираж «Спортлото». 19.00 — «9-а студія». 20.00 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Парне катання. Коротка програма. (Франція). 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Зустріч на далекому меридіані». 1 серія. 22.35 — «Мазурки Ф. Шопена». По закінченні — новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу лістів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 20847.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 48.

Тираж 60 600.

Іздане 01197.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. Г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Люди, події, час

У ЦАРИНІ МИСТЕЦТВА

ПРОВІДНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КОМПОЗИТОР НАШ ЗЕМЛЯК ЮЛІЙ СЕРГІЙОВИЧ МЕЙТУС БІДЗНАЧИВ СВОЄ 75-РІЧЧЯ.

Народився він у Єлисаветграді в родині лікарів. Весняний 1919 року закінчив музичну школу Генріха Нейгауза по класу фортепіано. Два роки виступав як піаніст у військових музиках Першої Кіровоградської армії. Згодом працював концертмейстером у Харківському оперному театрі і завідував музичною частиною в театрі пролеткультури.

1939 року Юлій Сергійович пише симфонічну сюїту, присвячену визволенню західних областей України, пісню — музику до вистави «Забілець, ескадрі!» (Платон Кречет). «В степах України».

У роки Великої Вітчизняної війни Ю. Мейтус жив у Туркменії. Тут він написав (з А. Кулієвим) оперу «Абадан», присвячену героїзму радянських людей у боротьбі з підступним ворогом. Пізніше знову зустрічається до туркменської тематики в операх «Лейлі і Меджнун» (співачка Д. Онегович) і «Машукунді», створив симфонічну поему «Пам'яті Айдоги Тахтірова» — про славетного сина туркменського народу, Героя Радянського Союзу, обриває багато туркменських народних мелодій.

За великий вклад у розвиток музичної культури уряд республіки присвоїв Юлію Сергійовичу в 1941 році звання заслуженого діяча мистецтв Туркменської РСР.

Поворотним в Україні, він почав писати оперу «Молода гвардія» — про безсмертний полк героїв кривавої молоді. Твір швидко схвалювався, Опера знайшла палкий відгук у слухачів багатьох міст нашої країни. Вона успішно йшла в Угорщині, Польщі, Чехословаччині та інших країнах.

1951 року за оперу «Молода гвардія» Юлій Мейтус був удостоєний звання лауреата Державної премії СРСР.

З того часу опера — основний жанр творчості нашого земляка: «Північна зоря» — про героїко-революційну добу перших років Жовтня, «Украдене щастя» — за однойменною драмою І. Франка, «Вітрова дочка» — про життя наших сучасників «Брати Ульянови», де композитор вирішує складну проблему розкриття постуного ідейно-естетичного виховання юного Володі Ульянова.

Останні опери Юлія Мейтуса — «Анна Кареніна», «Ярослав Мудрий», «Ріхард Зорге». Самобутність, своєрідність творчого пошуку композитора виражається в його музиці.

Своє 75-річчя народний артист УРСР, заслужений діяч мистецтв України, Юлій Сергійович зустрічає в розквіті творчих сил, сповнений великих задумів. Мудро сказав: «В царні мистецтва — роки бесіди».

В. САНДУЛ,
краснознавець.

СУБОТА

4 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА, 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — «Грак дитячий ансамбль «Радянська молоді». 9.30 — «Далі нас, батьки!». 10.00 — «Ранковий пошук». 10.30 — «Біліе хованих товаришів». 11.00 — Телефільм «Зустріч на далекому меридіані». 3 серія. 12.10 — В. Бєлов. «Оповідання». 12.45 — «Камерна творчість К. Карася». 13.15 — «Здоповня». 13.40 — Хокей: «Крила Рад». 13.55 — В. Бєлов. «Далі нас, батьки!». 14.15 — Телефільм «Ліна боїться» — шоста з серії. 1. серія. 17.50 — Н. Штраус. «Валіс». 18.00 — Новини. 18.15 — «Очевидне і несподіване». 19.20 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Спортивні танці. 21.00 — «Час». 21.30 — Молодіжна програма «Світ фестивалів». 23.10 — Концерт. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Музичний концерт. 10.30 — «Грак передового досвіду». 11.00 — Новини. 11.15 — «Суботній репортаж». 11.45 — До 60-річчя ВЛКСМ. «Молодіжна орбіта». 12.30 — Концерт ансамблю пісні і танцю «Славутич». 13.20 — «Людина і світ». 13.50 — «Зустріч комсомольців Одеси різних поколінь». 14.50 — «Доброго вам здоров'я!». 15.20 — Фільм «Капітан». 16.25 — Док. телефільм. 16.40 — В. Олійник. «Доля». 17.30 — «Так у нашому роду поважають». 18.30 — «Антологія молодіжної пісні». Випуск 5. 19.00 — Вісті. 19.30 — «На злочинці». 19.50 — «На злочинці». 20.40 — «Зустріч з піснями». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Далі нас, батьки!».

сторінки подвійного життя». Телебачення. Частина 2. По закінченні — новини.

НЕДІЛЯ

5 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА, 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Фільм-концерт «Веселина сюїта». 9.30 — «Біліе хованих товаришів». 10.00 — «Славутич Радянському Союзу!». 11.00 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Жінки. Довільна програма. 12.00 — «Музичний кіоск». 12.30 — «Сільська година». 13.30 — К. Зідаров. «Царська місткість». Фільм-вистава. 14.55 — «Міжнародна нагорода». 15.30 — Музичний кіоск. 16.00 — «Куби кінополювання». 17.00 — Покази виступів найкращих фігурних катальців Європи. В перерві — новини. 19.30 — Фільм з участю Чарлі Чапліна. 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «П'ять днів, п'ять ночей». 23.10 — Чемпіонат СРСР з волейболу серед чоловіків. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Сільва «Ореро». 10.30 — «Телешкола механізатора». 11.00 — Новини. 11.15 — Далі нас, батьки!». 11.45 — «Сонячне коло». 11.55 — Організація музики. 12.25 — «Сільська обіда». 13.10 — «До 60-річчя ВЛКСМ». «Твоє комсомольське юність». 13.55 — Телефільм «Фасла». 15.30 — Далі нас, батьки!». «Атестат вишності». 16.15 — «Репортаж з моряки Чорноморського флоту». 19.00 — «Актуальна нагода». 19.45 — «Неділний супер». 20.30 — «Альманах кінополювання». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Час піратів світу з гандболу». 22.00 — Фільм «Далі нас, батьки!». По закінченні — новини.

Г. Е. редактор М. СЕМЕНЮК.